

se opozarja, da smo v mnogih naprednih občinah prešli že iz »dobe predavanja«, da se daje gospodarski uspehi, povzdiga kmetijstva in zboljšanje gospodarskih razmer doseči predvsem le na podlagi združne vzajemnosti, vzornih gospodarskih naprav, poročevalske službe in podrobnega stvarnega strokovnega dela od človeka do človeka, od kmetije do kmetije, koje delo ne more v celoti vsled pomanjkanja časa in obsežnosti delokroga izvršiti kmetijski referent osebno, katerega izvrše v podrobnosti lažje in popolnejše zato določeni organi kmetijskih organizacij po navodilih kmetijskega referenta.

**Pobrežje pri Mariboru.** Naj se enkrat tudi Pobrežani oglasimo v našem priljubljenem »Slov. Gospodarju«, ki je pri nas precej razširjen. — Opozorili bi danes vaščane, da kupujejo radi nedeljskega »Slovenca«, ki jim ga prinese raznašalec že v jutranjih urah vsako nedeljo na dom. Za samo 2 dinarja mnogo izvrstnega branja! Čitajmo in širimo katoliško časopisje! — V »Večerniku« od 31. oktobra se je nekdo prav po nepotrebnem obregnil na Pobrežane in prav posebno še na pobrežke fante. Resni ljudje se takemu pisanju smejiyo. Tistim pa, ki bi nas radi zmerjali z »nemškutarji«, povemo: Mi smo vsikdar bili in ostanemo: zavedni in verni Slovenci!

**Majšperg.** Naši zvonovi so zapeli slovo mladi ženi, ki je veliko prerano zapustila svojega moža in še ne leto staro hčerko Dragico. To je bila Marica Peršuhova, žena kovaškega mojstra v Račah. Rajnica si je zaželela v trgateg k svojim staršem, Furmanovim v Lešju. Tako sta se dne 2. oktobra z možem še popolnoma zdrava odpeljala na kratek dopust na njen dom. Ni mogla trgati sladkega grozdja, marveč je legla nenadoma v bolniško posteljo, iz katere se je po štiritedenski mučni bolezni preselila tja gor v Gospodov vinograd. Kako je bila rajnica priljubljena v Majšpergu in na njenem novem domu v Račah, je pokazal njen pogreb, katerega so se v obilnem številu udeležili Račani in Majšperčani. Hvala vsem, zlasti č. duhovščini, gasilnemu društvu, cerkvenemu pevskeemu zboru in številnim donatalcem krasnih vencev in cvetja. Za vse bo prosila Marica povračila pri ljubem Bogu. Draga Marica, počivaj v miru, preostalim pa naše sožalje!

**Tekačevo tik Rogaske Slatine.** Preminula je tukaj dne 1. t. m. po dolgi ter mučni bolezni Mica Turnšek, rojena Krumpak. Starja je bila šele komaj 35 let ter 3 leta poročena. 15 let je služila v Rogaski Slatini kot kočajka pri daleč po svetu znanemu zdravilnem vrelcu »Styria«. V svoji službi je bila svetel vzor vsem dekletom. Stregla je pre mnogim odličnim gostom. Vsi imajo v najboljšem spominu »Micičko« od »Styrije«. Spoštovali so jo in radi imeli zavoljo njene poštenosti. Nikdar ni zavoljo službe trpela nje krščanska dolžnost. Kako je bila med domačim ljudstvom priljubljena, je pokazal njen pogreb. Veliko ljudstva se je udeležilo njene zadnje poti na dvor miru k sv. Trojici. Mir rajni, preostalim naše sožalje!

**Mala Nedelja.** »Ko homo spravili poljske pridelke, tedaj pojdem v Rakovski vrh.« Pa ni šla v Rakovski vrh, ampak zanesli smo dne 11. t. m. na domače pokopališče vdovo Marijo Pintarič, rojeno Ostrž, tetico g. župnika Fr. Ostrž. 78 let ji je bilo, vendar ni poznala požitka. Sključena in utrujena je delala skoro do smrti kakor pridna čebelica. Drobnost je bilo njeno delo, a storila je mnogo. Težko jo bo-

mo pogrešali v župnišču. »Moli in delaj« je bilo njeno življensko pravilo. Kadarkoli je utegnila, pohitela je v domačo kapelico in tam častila in molila božje Srce. Zato pa je bila tudi njena smrt tako lepa. Kakor otrok je zasnela in njen obraz je dobil izraz, kakor da že gleda Boga. Klicali smo jo za mater, naziv, ki ga je v resnici zaslužila. In zato je bil tudi njen pogreb — pogreb dobre, krščanske matere. Šest duhovnikov jo je spremljalo na njeni zadnji poti. Dobra mamica, počivaj sladko na božjem Srcu in ne pozabi na nas, ki še tavamo v tej dolini solz! Na svidenje nad zvezdami!

Fr. Wernig:

## Jesen v Mislinjski dolini.

»Le tam je sreča, kjer biti ne moreš«, veli značilen francoski pregovor, pregovor, ki se izvrstno prilaga tudi čustveni, globoki, slovanski duši. »Le tam je sreča —: topla tolažba vsem onim, ki iščejo in najdejo srečo v mislih na prošlost in v spominih na naše dobre prijatelje in znance, ki jih ni več, ali katere je usoda odtujila nam. Le tam je sreča . . .

Plaho, medlo solnce, ki se od časa do časa prerije skozi gosto, vlažno gmoto megla, ki leže težko nad Mislinjsko dolino, nam še zadnjikrat odkriva čare umirajočega, prelestnega zelenja. Spokojno molče temni gozdovi smrek in pestro, živo rude dobrove v dolini. Glasneje šumi in žubori planinska Mislinja, kakor se tudi glasneje in čisteje ob umirajoči jeseni oglašajo v nas slike in podobe iz prošlosti. Vse slike, slike iz onega gospodarskega procvita, ki je oblagodari dolino nekoč z največjim blagostanjem, z veseljem, smehom in rajanjem; slike iz mladostnega podviga doline ob dozdevno brezskrajnem razmahu lesne industrije in trgovine slike naših dragih prijateljev in znancev, katerih ni več, ki spe sedaj tiho in spokojno pod zadnjim cvetjem belih krizantem in aster večno spanje; slike onih prijateljev in znancev, ki so nam umrli le v srcu, ki pa se vesele srečnejši in radostnejši v toplejši, solnčnejši jeseni naših slovenskih in dolenskih gor . . .

Glasno in ubrano udarjanje ter veselo, šegavo vzklikanje teric in objestno fantovsko ukanje iz bližnje vasi nas na naši poti po dolini opozori, da prihaja za nami, ki smo obteženi s spomini in jesensko otožnostjo, mlajši rod, ki gleda v bodočnost še brezskrbno, v polnem upanju in pričakovanju.

## Selitve v živalstvu.

V naravi opazujemo neprestano gibanje ter premikanje. Kobilice romajo v one pokrajine, kjer naletijo na ugodno prehrano, ptiči letijo iz enega dela sveta v drugega, ribe skačejo na selitvenih pohodih preko ogromnih vodopadov, jegulje potujejo okrog celega sveta, severni jeleni se podijo po severnih pustinjah, orjaških želv se zbere na milijone v Mehikanskem zalivu, da ležejo tamkaj jajca. Te živalske selitve povzročata navada ter nagon, vremen-

ski vplivi, pomanjkanje prehrane ali poplave.

Prerijski volk, ki je malodane popolnoma iztrebljen, je bil pred 100 leti v Ameriki in Rusiji dokaj pogostna zverjad. Kjer se še nahaja, preganja posamič ali v družbi dveh svoj plen po več 100 km na dolgo.

Gladen volk sledi lovcu, ki je ustrelil komad divjačine, po cele dneve. Še leta 1879 so opazovali v severoameriški državi Texas krdelo volkov, ki so sledili čredam bivolom na daljavo več sto kilometro.

Tudi veverice so selivke. Je vendar znano, kako se glodalci večkrat kje pojavijo z izredno naglico in ravno tako hitro zopet zginejo.

Kunci in podgane so neprestano na potu. V nemški pokrajini Brandenburg ni bilo v sredini minulega stoletja niti enega kunca. Strastni lovci so uvedli tega škodljivca, ki se je tako razmnožil, da izpodkopava in uničuje železnice. Te živalice so navezane na gotove življenske pogoje. Največje preseljevanje kuncev so opazovali leta 1858 v severni Ameriki, ko so bile na potu napregledne množice in so celo prekoračile reko Trinity po plavajočem lesu.

Potujejo tudi divji purani, ako jim pretijo nevarnosti. V Afriki so znane kot selivke prepelice.

Ker pa se stalež divjačine vedno bolj skrčuje, nazadujejo tudi siletve večje zverjadi.

## „Slov. Gospodar“ stane:

celoletno 32 Din,  
polletno 16 Din,  
četrtletno 9 Din.

## MALA OZNANILA

V »Malih oznanilih« stane vsaka beseda Din 1.20. Najmanjša cena za oglas je 8 Din. Manjši zneski se lahko vpošljejo tudi v znakmah. — Upravništvo odgovarja na razna vprašanja samo takrat, ako je priložena znamka za Din 2.— za odgovor.

Upravništvo.

**Hrastove sode** po 200 litrov za Din 30 do 50 za komad oddajajo Tvornice Zlatorog v Mariboru. 1236

**Zamenjam novo vino** za dobre vinske sode. Ponudbe takoj na Leopold Štemberger, Gabrovlje 22, Konjice. 1235



UDOBNOST

TRPEŽNOST

Naše podjetje in naš delavec Vam nudi kvalitno gumo **REKORD**. 1231  
Zahtevajte zato povsodi samo **REKORD**.